

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

3. Item alio prologo cum ipsa donatione ad hoc opus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

Prologo de Clerico qui in monasterio tonsatur, qui suam rem ad ipso loco donat.

Debet unusquisque largiente Domino, dum versatur in corpore, futura tractare & de caducis rebus mercari aeterna; ut quandoquidem jubente Deo de corpore egredi contigerit, de manmota iniquitatis mansionem sibi reperiat comparatam in celis. Idcirco ego ille cedo ad monasterio illo, ubi Abba ille custos praefest videatur, & comam capitis mei ibidem deposui, & in ipso monasterio sub norma fætorum vivere cupio, cessumque in perpetuum.

Item prologo.

Opportunum est unumquemque, dum terrena munera possideret, pro anima sua frequentius cogitare, ut terrenam beatitudinem possidere mereatur. Ego insulter vir ille sentio me infra corpus meum infirmum esse & infra anima mea nimis esse peccatorum. Admove me divina potentia, vel compunctione cordis mei mihi obvenit, ut pro peccatis meis remedium aliquid de res meas locis sanctorum delegare debeam. Ideo cedo.

Item prologo.

In nomine sanctæ Trinitatis. Prosperum, salubre, & satis jocundum esse censuimus ut homo de caduca quispiam seculi ad peccata sua redimendum valcat offerre, aut quid promptiore consilio, ut homo de mundanis rebus seculi comparet paradisum, & de terrena substantia se transferat in cœlestia. Itaque ego ille pro divino intuitu & mei mercede compendijs, ut me Dominus in futurum veniam concedere dignetur, vel ut nomen meum in libro vitæ adscrivatur, dono ad jamdicto monasterio in luminaribus Ecclesiæ vel in stipendiis pauperum aut monachorum, donatumque jure legitimo esse volo.

Item prologo.

Dum hujus exempli in quodam noscitur cedisse, patimur ærumnam, & die mortis cotidie ante oculos fulpicamur esse propinqua, oportet unicuique ob amore cœlestis patriæ devotionis lucra complecti & res sibi datas in sanctorum vel etiam indigentium usibus alegatas relinquere, ut peccatorum pondera, qua pontificum penitendo non valent laxare, ab eorum intercessione plenijs ad veniam debeant pervenire. Idcirco ego ille.

*Item alio prologo cum ipsa donatione
ad hoc opus.*

III. Mundi terminum ruinis crebref-

centibus adpropinquantem indicia certa manifestant & experimenta liquida declarare noscuntur, & ad disficiendas torpentes infidelium mentes illa dudum in evangelii à Domino dicta oracula incumbere noscuntur. Ergo opera pretium arbitror futurum vicissitudine præoccupans anticipare, & incertum humanae conditionis eventum sagaci mentis intuitu providere; quatenus ex hoc infictis facinorum vulneribus, indulta pietate, remedia merear adipisci. Ergo ego in Dei nomine ille & coniux mea illa considerantes qua gravamur sarcina peccatorum, & reminiscentes bonitatem Dei dicentis *Date elemosynam*, *Luc. ii.*

& omnia munda sunt vobis, de tanta igitur miseratione & pietate Domini confisi, idcirco per hanc epistolam donationis donamus, donatumque in perpetuum esse volumus, atque de jure nostro in potestate & dominatione monasterij illius in honore sancti illius in pago illo constructi, ubi praefest venerabilis ille Abba, vel turma plurima monachorum adunata, transmittimus atque transfundimus villas nuncupantes illas, sitas in pago illo, cum terris, domibus, ædificiis, accolabus, municipiis, vineis, filvis, campis, pratis, pastuis, aquis, aquarumve decursibus, adjunctis, adjacentiis, appendicibus, peculium utriusque sexus, mobilibus & immobilibus, sicut à nobis moderno tempore possidetur, vel si inantea ibi undecunque aliquid augmentare vel meliorare poterimus, ad præfato monasterio in almoniis vel substantiis monachorum ibidem habitantium Christo protegente proficiat; ea scilicet ratione ut dum pariter advivimus, antedictas villas sub uso beneficio tantummodo absque ullo præjudicio vel diminutione aliqua ipsius monasterij possideamus; nisi tantum si aliquem ex servientibus nostris à jugo servitatis pro communi mercede relaxare voluerimus. Post obitum vero, quandoquidem Deus voluerit, nostrum absque ullius judicis vel heredum nostrorum expectata traditione, cum omni re emeliorata, quicquid in supra scriptas villas in quibuslibet rebus vel corporibus augmentatum vel melioratum fuerit, de præfenti hoc pars antedicti monasterij vel memoratus. Abbas siue successores in Dei nomine perpetualiter recipient possidendum, tanquam si ad præfens absque usu nostro corum fuisset subsecuta possesso; ita ut quicquid de prædictas villas propter opportunitatem ipsius monasterij

facere decreverint, liberum in omnibus potiantur arbitrium. Præsentem verò dominationem, ne quicquam auri talium vilitate, gestis municipalibus alligari curavimus, & omnino decernimus ne aliquando in eam ob hoc causam quisquam valeat reperire. Quod si aliquos in strumentis de ipsis villas de nomine nostrum in adversitate predicti monasterij quolibet ordine comprehensus, aut anterius aut posterius prænotatus, quod nos nec fecimus nec facere rogavimus, à quounque præter istum, quem firmissimum volumus esse, quoquo tempore oftensus fuerit, nullum fortiorum effectum, nisi vacuus & inanis appareat, auctorem verò criminis vel fallariorum nec in ultum tunc temporis patiatur judicaria abire potestas. Si quis verò, quod futurum esse non credimus, huic voluntati nostræ per quibuslibet ad inventionibus aliquis de heredibus nostris, aut judicium sava cupiditas, vel qualibet persona, obvius repetitor extiterit, à convento omnium Christianorum vel limitibus Ecclesiarum extraneus habeatur, & Iuda traditoris Domini nostri Iesu Christi perfruatur consortium, insuper etiam inferat partibus ipsius monasterij vel fratum ibidem consipientium, sociato quoque tam in actibus quam in prosecutione sacratissimo fisco, auri libras tantas, argento pondo tanta, & ne sic quoque quod repetit valeat vindicare, nihilominus præsens donatio, que à nos pro timore Dei & amore pauperum Christi conscripta est, firma & inlibata omni tempore debeat permanere. stipulatione subnixa. Actum ibi sub die illo.

Cessio à die præsente ad Ecclesiæ.

IV. Dum fragilitatis humani generis pertimescit ultimum vite temporis subitanea transpositione ventura, oportet ut non inventiat unquamque imparatum, ne sine aliquo boni operis respectu migreret de seculo; nisi dum suo jure & potestate consilfit, præparet viam salutis, per quam ad æternam valeat beatitudinem pervenire. Ideoque ego in Dei nomine illæ & conjux mea illa pro remedium animæ nostræ & remissionem peccatorum nostrorum, ut veniam in futurum consequi mereamur, cedimus à præsente die cessumque in perpetuo esti volumus, atque de jure nostra in jure & dominatione sanctæ Ecclesiæ illius in honore illius constrictæ, villa nuncupante illa, sita in pago illo, que ex alode parentum aut unde-

Tom. II.

cunque ad nostra pervenit dominatione, & ad præsens possidere videmur, cum omni merito & termino suo, cum adjacentiis, adjunctis, appendiciis, cum terris, dominibus, ædificiis, accolabus, mancipiis, vineis, silvis, campis, pratis, pascuis, aquis, aquarumve decursibus, farinariis, cum pastoribus gregis, peculium utriusque sexus majore vel minore, mobilibus & immobilibus, vel quicquid dici aut nominari potest, & tempore præsente nostra videatur esse posse, ad præsente Ecclesiæ volumus esse concessum; ita ut ab hac die memorata villa illa pars antedictæ Ecclesiæ, vel Pontifex civitatis illius, aut auditores Ecclesiarum, eam habendi, tenendi, possidendi, vel quicquid exinde pro opportunitate ipsius elegerint faciendi, liberum in omnibus perfruantur arbitrium; ita ut nomen nostrum in libro vita conferatur, vel pro nos utrumque sacrificium post obitum nostrum pio Domino offeratur. Licet in cessionibus pecuniam admetti non sit necesse, sed nobis pro omni firmate placuit inferendum. Si quis verò, quod futurum esse non credimus, nos ipse, quod absit, aut aliquis de heredibus vel proheredibus nostris, seu qualibet persona, caliditate commotus, aut cupiditate præventus, ullo unquam tempore contra præsensem epistolam cessionis nostræ, quam propter nomen Domini & veneratione sancti ipsius loci spontanea voluntate fieri decrevimus, venire aut aliquid agere voluerit, aut tergiversator extiterit, anathema sit, & cum suprascripto Domino illo ante tribunal Christi deducat rationes, insuper inferat juxta poena seculi, cum cogenti fisco, partibus ipsius Ecclesiæ, aut auri libras tantas, aut argenti pondo tanta, & quod repetit nullatenus valeat vindicare, sed præsens cessio omni tempore inlibata permaneat, cum stipulatione subnixa.

Precaria de ipsa villa, dum vivit.

V. Domino sancto & apostolica sede colendo Domino & in Christo patri illi Episcopo ego ille & conjux mea illa. Pluribus non est incognitum qualiter propter nomen Domini ad Ecclesiam illam in honore sancti illius villa nostra nuncupante illa, sita in pago illo, quicquid ibidem undecunque fuit nostra posse, in integritate per epistolam cessionis nostræ vici fuimus concessisse, & eam vos ad parte suprascriptæ Ecclesiæ recepistis. Sed dum postea nostra fuit petitio, & vestra benevolentia

C c ij